

overvældet af indmylkende Tydfkere, kan som et Privilegium beholde lovlig Indskydelse paa sine egne indre Anliggender og beholde Frihed og Leilighed til huiusligt, borgerligt og videnskabeligt at udvikle sig efter Hjertets Lyft, og Forbeholdet heraf, det skulde jo være Meningen med Grundlovens Indskrænkning til Kongerigets særlige Anliggender, som er blevet os forelagt, og som nu 2 Gange er gaaet igjennem Rigsdagen. Forslaget dertil maatte jeg derfor naturligviis, som Danneemand og historisk kyndig Danneemand og Folkethingmand underkaste den nøiagtigste Drøftelse, og da det var blevet forelagt af et Ministerium, hvis egne Venner offentlig erklærede, at det kun kunde løse sin Opgave, kun naae sit Siemed ved selv at undgaae Skinnet af Danskhed, da maatte jeg naturligviis betragte det med mistænkelige Øine. Begge Dele har jeg ogsaa ærlig gjort, og jeg har stræbt alt, hvad jeg kunde, at bevæge Thinget til enten aldeles at forkaste dette Forslag eller dog at underkaste det en ny og strengere Drøftelse. Det har jeg gjort, men indtil videre gjort forgjæves, da Thingets Tankegang synes aldeles fast at være den: vi have nu et Ministerium, om hvilket vi troe, at det baade kan og vil skaffe os en Fællesforfatning, hvormed baade Friheden og Danskheden kunne være tjente, naar de ville være bestedne, og dette Ministerium har bundet sig til det foreliggende Forslag om Indskrænkning i Danmarks Riges Grundlov, saa at om vi ville forandre det Mindste deri, gjorde vi store Banskkeligheder for dette Ministerium, til hvilket vi have Tillid, maaskee saa store Banskkeligheder, at de ikke lode sig overvinde, men at dette Ministerium maatte vige Bladsen enten for det afgaaede eller for et, om muligt, endnu værre. Dette lod sig sige, og det lod sig høre; men det har i mine Øine dog slet ingen Grundvold, saalænge der fattes den Forsikkring af det nuværende Ministerium, at det baade kan og vil bringe en Fællesforfatning tilveie, hvorunder Danskheden og Friheden kan faae det bestedne. Ønske oplyst at friste en taalelig Tilværelse, og fatter den Oplysning af Ministeriet, hvorledes dette lader sig forlige med en saadan

Indskrænkning i Grundloven, som er forlangt, og, da det nuværende Ministerium slet ingen Deel tog i Drøftiset om denne vigtige Sag, saa fandt jeg, at en Forespørgsel i den Retning var aldeles nødvendig, for at det kunde klare sig, om Thinget har Ret i sin dristige Forudsætning, eller det har Uret. Ligesom jeg nu for Tydeligheds Skyld har deelt min Forespørgsel i 3 Dele, saaledes vilde jeg gjerne udbede mig Ministeriets Svar paa hver Deel især, og skal derfor i dette Øieblik indskrænke mig til lidt nærmere at oplyse den første Deel af min Forespørgsel, oplyse Meningen af Spørgsmaalet om Regjeringens Stilling til Grundloven af 5te Juni 1849 i det Hele, naar Grundlovens § 1—2 og 8 efter Forslagets § 6 skulle være udgaaede. Grundlovens § 1 lyder nemlig paa, at Regjeringsformen er indskrænket monarkist, og, naar altsaa denne Paragraph udsattes, da er aabenbar vor hele frie Forfatning dermed i Grunden ophævet, medmindre der forud eller saamtidig gives en Grundlov for hele Monarchiet, hvori det samme udtrykkelig siges enten om Regjeringens Stilling til hele Monarchiet eller dog til Danmarks Rige i Henseende til dets særlige Anliggender. Nu anseer jeg det ingenlunde for rimeligt, enten at Regjeringsformen i hele Monarchiet vil blive erklæret for indskrænket monarkist, eller at derved vil blive gjort nogen udtrykkelig Undtagelse for Danmarks Bedkommende, og naar ingen af Delene skeer, da vil Regjeringsformen være aldeles utindskrænket, saa der ikke egentlig mere kan være Tale om grundlovlige Rettigheder, men i alt Fald kun om visse Privilegier, som Regjeringen har givet, og som den kan tage tilbage, naar den vil. Imidlertid, dersom § 2 og § 8 vare blevne staaende eller skulle blive staaende, da kunde man dog sige, at Regjeringsformen i Virkeligheden, om end ikke i Grundføtningen, vedblev at være indskrænket i Henseende til Danmarks Befolkning og Rigsdag, thi § 2 lyder jo paa, at den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening, og § 8 fastsætter, at Kongen forinden sin Regjeringsstiltredelse skal aflægge Ed paa Grundloven. Men nu skulde jo efter Forslagets § 6 Grundlovens